

enten det nu er i Stat eller i Kommune, for de har ikke Spor af Forstand paa Pengesager, de vil hurtigst muligt bortødsle alle Statens Penge, saaledes at der bliver et meget stort Minus. Jeg har hørt saadanne Udtalelser ude i Kommunerne, jeg har der hørt, hvorledes man der saa forfærdelig sort paa det, naar en Dag Socialdemokraterne fik Flertal, man saa saadan paa det, at nu vilde den Kommune da blive fuldstændig ruineret, og jeg er ikke sikker paa, at der ikke ogsaa er adskillige blandt Vælgerne til Rigsdagen, som ved den Paavirkning, de har faaet, har faaet den Opfattelse, at det vilde være rent forfærdeligt, om Socialdemokraterne med denne manglende Forstaaelse af Økonomi og Finanser fik Magten her i Landet. Der var en Tid, hvor man ikke hørte op med at fortælle, hvor forfærdeligt det finansielt vilde være for Staten, Socialdemokraterne kendte kun Udgifter, men det, at holde Orden i Sagerne, det, at holde paa Pengene, havde de ingen Forstand paa. Det Standpunkt er for Resten et betydeligt Fremskridt, for der var en tidligere Tid, hvor man fortalte om, hvorledes Socialdemokraterne var, at de vilde røve fra Folk, hvis de fik Magten og havde Anledning dertil, men det er da heldigvis saa langt tilbage i Tiden, at jeg ikke skal dvæle nærmere derved.

Som sagt, det finansielle Resultat, som foreligger ved det nuværende Forslags Behandling, kan jeg godt tænke mig, at der er adskillige ude i Landet, der vil blive meget forbavsede over og maaske tænke: Mon det nu ogsaa er rigtigt, mon man ikke overdriver, for de vil nok have svært ved at forestille sig, at de i den Grad er blevet fyldt med Historier om Socialdemokraterne, som de virkelig er. Af samme Grund kunde jeg ogsaa tænke mig, at der var adskillige ærede Medlemmer, der, naar de nu faar Lejlighed til at udtale sig under denne Finanslovbehandling, kunde være interesserede i, at deres afvigende Syn paa, hvad der er rigtigt, stives en lille Smule af, saaledes at man ikke faar Forestilling om, at saa godt er det heller ikke. Med den Evne, som jeg har Erfaring for, at Politikere har til at jonglere med Finanslovens Tal, kunde jeg godt tænke mig — jeg er dog ikke sikker paa, at det vil ske, jeg vil ikke haabe det —, at der kunde være Politikere her, der kunde være interesserede i at sige, at saa godt, som det er fremstillet fra Socialdemokratiets Side, er det alligevel ikke, der er det og det og

det, der taler mod, at dets Fremstilling er rigtig. Det er jo ikke saa behageligt at skulle ud til Vælgerne og maatte erkende, at det ikke er rigtigt, hvad man har bildt dem ind, Socialdemokratiet er helt anderledes. Men hvorledes det gaar eller ikke gaar, er det sikkert, at det vil blive svært i Fremtiden at fortælle, skal jeg sige, saadanne Krøniker om Socialdemokratiet ved kommende Valg og ellers, hvor man staar overfor Vælgerne. Og det er jeg kun glad ved.

Under Sommerens Kampagne har det stadig lydt: Vi skal ned med Skatterne og Taksterne, saa vil det hele gaa af sig selv, saa kommer hele vort betrængte Erhvervsliv i Gang igen, Aarsagen til Krisen er, at Skatterne er, som de er. Nu har vi jo i disse Dage hørt, at adskillige Ministre har meddelt, og at ogsaa Statsministeren har erklæret, at man med største Fornøjelse skal søge at naa saa langt ned, som det paa nogen Maade er muligt, baade med Skatterne og Taksterne, og at der allerede inden vi begyndte paa denne Rigsdagssamling, er foretaget Nedsættelser paa disse forskellige Omraader. Man har naturligvis ikke helt syntes, at man kunde være bekendt at staa og kræve mindre Skatter og mindre Takster, uden dog i nogen Maade at anvise, hvor der skulde foretages Besparelser. Og hvor finder man saa disse Nedsættelser? Ja, der har Venstre virkelig fundet, at Tjenestemændene har alt for store Lønninger, der kunde godt trænges til en meget kraftig Nedsækering der.

Naar man har kunnet sige slikt, har det sikkert sin Grund i den Mangel paa Forstaaelse, som der er mellem Land og By af hinandens Forhold, og jeg vil næsten tro, at denne manglende Forstaaelse er størst ude paa Landet. Man har der ganske overdrevne Forestillinger om, hvad Pengene i Virkeligheden er værd inde i Byerne, og hvad der tjenes der. Jeg har haft Lejlighed til at høre Landmænd, der havde Sønner og Døtre beskæftigede inde i Byerne, tale om deres Fortjeneste, og de paagældende Sønner og Døtre har fortalt mig, at deres Forældre slet ikke kunde forstaa, at de ikke kunde spare mange Penge sammen, at de ikke havde bugnende Sparekassebøger, fyldte Side op og Side ned, for med de Lønninger, de havde i København, maatte der kunne spares store Summer. Sønnerne og Døtrene vidste derimod, at Pengene har meget mindre Værdi i København end ude paa Landet. Man behøver jo blot at tænke paa Forskellen i